

NS Ziņu biļetens

NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org

#1101

20.04.2024 (135)

Mihaels Kūniens (Michael Kühnen)

Otrā revolūcija I sējums: Ticība un cīņa

14. daļa

Tā nav mana vēlme vai uzdevums izskaidrot vai attaisnot Trešā reiha pret ebrejiem vērstos pasākumus. Viens ir skaidrs: nacionālsociālistiskās valsts politika pret ebrejiem bija skarba - varbūt dažkārt pat pārāk skarba. Tomēr vēsturiskās patiesības labad ir skaidri jāpasaka viena lieta:

Nacionālsociālisms nekad nav plānojis vai pat īstenojis genocīda programmu pret ebrejiem! Masveida slepkavības nav nacionālsociālisma politikas līdzeklis! Nekad nav bijis noziegums pret ebreju tautu. Kā jaunākās paaudzes pārstāvis es neesmu eksperts šajā jautājumā galvenokārt tāpēc, ka mani interesē ne tik daudz pagātne, cik nacionālsociālisma politikas nepieciešamība tagadnē un nākotnē. Ņemot vērā nemitīgo ienaidnieka propagandu, daudzu avotu nenoteiktību un apšaubāmību, kā arī pie varas esošo cilvēku milzīgo politisko ieinteresētību nacionālsociālisma demonizēšanā, es nedomāju, ka mēs uzzināsim visu patiesību par Trešā reiha patieso ebreju politiku, kamēr pie varas vēl ir sabiedroto uzvaras ieguvēji, bet ka mums ir melots gadu desmitiem, kā to ir pierādījuši tādi aculiecinieki kā Buchenvaldē ieslodzītais **profesors Rasinjē**, pētnieka asistents Kaisera Vilhelma institūtā Aušvicā **Kristofersens** un tādi zinātnieki kā amerikāņu **profesors Butcs**.

Protams, ir bijuši vācu kara noziegumi - īpaši pret ienīstamajiem ebrejiem - pārkāpumi, novirzes un noziegumi, kurus mēs nosodām, taču nevar nosodīt

pasaules uzskatu, jo tās vārdā pat briesmīga kara laikā ir pastrādāti atsevišķi pārkāpumi. Pretējā gadījumā pēc masu slepkavībām Francijas Republikā un Ziemeļamerikas indiāņu genocīda ("Tikai miris indiānis ir labs indiānis," tāds bija amerikāņu - vienmēr tik morālo - viedoklis pagājušajā gadsimtā) mums vairs nevajadzētu runāt par demokrātiju, un pēc kolektivizācijas un "Gulaga arhipelāga" miljoniem upuru mums vairs nevajadzētu runāt par marksismu!

Pasaules uzskats attīstās, mācās no kļūdām, aug no problēmām. Šī laika īstais noziegums ir cetur:

Otro reizi pusgadsimta laikā cionisms bija iesaistījis pasauli karā pret Vāciju. 1945. gadā Vācijas vara atkal tika salauzta, arī Otrais pasaules karš tika zaudēts, un atkal bija iesaistīta nodevība. Tas nav nekāds brīnums, ka mēs zaudējam karu! Būtu bijis brīnums uzvarēt, lai gan ienaidnieks sēdēja mūsu pašu ģenerālštābā, svarīgos komandējošos amatos! Īpaši augstu vērmahta virsnieku - reakcionāru un masonu - nodevības apmērs ir neiedomājams un kliez pēc izpiršanas! Un, ja reiz mums nāksies vilkt - pusmirstus - vecus vīrus no viņu slimības gultām, šos nodevējus, kuriem nerūpēja ne viņu karavīru dzīvības, ne Reiha brīvība un pastāvēšana, ja vien viņi varēja gāzt naidīgo režīmu un atgūt savas privilēģijas, tad šie nodevēji ir jāpakar.

Bet atgriezoties pie cionisma:

Šoreiz uzvara bija pilnīga. Jau no paša sākuma tika gādāts, lai Rietumvācijā, tāpat kā Ostmarkā, pie varas nāktu tikai pretošanās kustības dalībnieki un emigranti - paklausīgi okupācijas varas un cionisma kalpi. Šādā veidā cionisti varēja turēties vairāk otrajā plānā, un viņu atgūtā vara turpināja palikt tautas nepamanīta. Mūsdienās var dzirdēt plaši izplatītu viedokli:

"Atstājiet viņus vienus. 30 000 ebreju VFR vairs nav svarīgi."

Pretējais ir taisnība. Desmitgades pēc kara Vācija joprojām ir okupēta valsts, un saskaņā ar cionistu gribu tāda tā paliks uz visiem laikiem. Lai panāktu, ka tauta labprātīgi pacieš okupācijas varu, bija vajadzīgi vairāki pasākumi.

Nodaļa:

Vācijas pierobežas provinces, kas kopā veidoja ceturtdaļu reiha teritorijas, tika atdalītas un sadalītas starp kaimiņvalstīm. Austrumu zona tika piespiestu kārtā pakļauta padomju tanku spēkam. Ostmarka tika pasludināta par neatkarīgu, neitrālu valsti ar juridisku un līgumisku aneksijas aizliegumu. Savukārt Rietumu zonām nācās ņemt par paraugu ASV, un tās kļuva par Vācijas Okupācijas Republiku.

Denazifikācija:

Nacionālsociālisti kā iespējamie nacionālās pretošanās kustības nesēji vispirms tika ieslodzīti koncentrācijas nometnēs ("automātiskais arests"), viņiem uz daudziem gadiem tika aizliegts strādāt, konfiscēts viņu īpašums, sākotnēji viņi nedrīkstēja iesaistīties politiskajā darbībā un pastāvīgi tika pakļauti jauniem vajāšanas un pāraudzināšanas viļņiem.

Labklājība:

Liberālā kapitālisma sistēmas Ostmarkā un Rietumvācijā samierināja cilvēkus un sistēmu, palielinot labklājību, un ir cilvēciski saprotams, ka lielākā daļa vāciešu pēc kara šausmām un tiešās okupācijas varas bēdām bija priecīgi, ka beidzot varēja kaut reizi labi dzīvot. Mazākā mērā tas attiecās arī uz Austrumu zonu, lai gan tur okupācijas vara joprojām bija izteiktāka un jūtāmāka nekā Rietumvācijā, kur gandrīz neviens par to neko nedomāja, kad uzvarētāju spēku karaspēks maršēja cauri Vācijas pilsētām.

Pār kvalificēšana:

Visai tautai tika izskalotas smadzenes. Meli un kara propaganda kļuva par vēsturi, no kuras nevienam nav ļauts kratīties, kļuva par mūsdienu vēstures "drošām zināšanām", kā Vācijas tiesas - kā paklausīgi cionistu un okupantu kalpi - ticīgi paziņoja, ko nevajadzēja pierādīt, jo "galu galā visi zina, ka Vācija ir vainīga abos pasaules karos un ka nacisti nogalināja sešus miljonus ebreju." - kas, starp citu, joprojām būtu bijis neliels procents no masveida slepkavībām Staļina, augsti vērtētā sabiedrotā krusta karā par demokrātiju un cilvēcību, laikā un apmēram tikpat daudz, cik nevainīgo upuru terora sprādzienu un izsūtījumu laikā! - Šī smadzeņu skalošana ir bijusi tik veiksmīga, ka daudzi cilvēki atsakās pat apsvērt attaisnojošus argumentus vai ņemt vērā pretargumentus.

Pasaulē nav nācijas, kas acīmredzami tik ļoti ilgotos pēc tā, lai tai ļautu būt vainīgai. Ja reiz citi mūs neapvaino, tad paši vācieši to dara, un Brandts, emigrants un cionistu kalps, vācu tautas vārdā pazemīgi noliecās ceļos poļu zemes sagrabēju priekšā! Sionistu patiesie panākumi ir pāraudzināšana. Tikai tā neļauj mūsu tautas veselīgajiem elementiem apvienoties brīvības kustībā. Tas ir briesmīgs noziegums, jo ar savu vēsturi viņi laupa mūsu tautai dvēseli. Tas ir galvenais iemesls mūsu naidam pret šo pasaules sērgu, kas visu, kas mums ir svēts, ir iemetusi putekļos.

Mākslīga dekadence:

Mūsu kultūras dzīves iznīcināšana, mūsu dzīvesveida amerikanizācija, mūsu pilsētu pamešana novārtā, daļas jauniešu pamešana novārtā, slimīgais patēriņš, ai-

cinājumi uz rasu sajaukšanu un ārvalstu strādnieku integrāciju, dzimstības samazināšanās, pornogrāfijas, izlaidības un seksuāli transmisīvo slimību pieaugums, aizraušanās privātajā dzīvē un daudzas citas lietas ir mākslīgas dekadences simptomi. Mākslīga, jo mūsu cilvēku čaklums, vēlme strādāt un darbaspējas joprojām ir saglabājušās, pat ja tās ir sagrautas. Tautas organismā joprojām mutuļo pretošanās spēki, un kļūst skaidrs, ka tieši šie spēki nemitīgi nostiprinās jaunajā paaudzē. Mākslīgā dekadence ir pēdējais - it kā pēdējais - cionistu līdzeklis, lai iznīcinātu tautas ķermeni. Pēdējais posms pirms "pasaules valsts", par kuru viņi sapņo (sal. ar grāfu Koudenhovu-Kalergi, Paneiropas kustības dibinātāju 1926. gadā: "Tas, uz ko mēs tiecamies, ir afroeirāziešu jauktā rase ebreju "garīgās dižciltības" vadībā." - (pēdiņas manas. M.K.).

Tagad mēs apzināmies mehānismus, kas Rietumu sabiedrību noved pie pašnāvības. Aiz tā slēpjas grandiozs plāns, jo mūsu politiķu rīcību diez vai var izskaidrot tikai ar muļķību. Raugoties šajā gaismā:

Ko gan var teikt pret to, ka "Sionistu protokoli" satur vismaz vienu patiesu dīgliņu, jo tur aprakstītā attīstība mūsu gadsimta sākumā ir precīzi piepildījusies. Sakritība?

Sionistu varas centrs atrodas Ziemeļamerikas Savienotajās Valstīs. Tas ir arī iemesls kreisā antisīonisma neveiksmei, ciktāl tas vispār ir godīgi domāts:

Pret cionismu noskaņotie kreisie ir pareizi atzinuši, ka Izraēla pati par sevi ir dzīvotspējīga - tā ir tikai varas instruments. Taču galveno ienaidnieku tā saskata kapitālismā un no tā secina, ka cionisms ir kapitālisma instruments, bet Izraēlas valsts ir tikai amerikāņu imperiālisma priekšējais postenis, kas ir kā miets arābu tautas miesā. Tādējādi cionisms kreisajiem kļūst par otršķirīgu kara skatuvi - reģionālu problēmu. Taču, lai antisīonisma cīņa būtu veiksmīga, tai ir jā sākas ar to, ka cionisms ir mūsu galvenais ienaidnieks:

Nevis ASV kontrolē ebreju valsti un izmanto to saviem imperiālistiskajiem mērķiem, bet gan cionisms dominē Amerikas politikā un liek ASV Tuvajos Austrumos ievērot kursu, kas ir ārkārtīgi kaitīgs tās nacionālajām interesēm. **"Kapitālisms ir cionisma instruments!"**

Amerika ir cionistu kolonija, tāpat kā VFR ir Amerikas kolonija. Šeit slēpjas cionisma varas avots. ASV divreiz izlēma pasaules karu pret Vāciju. Abas reizes Amerikas tauta vēlējās mieru, bet karu piespieda sionisti. Šodien viņi vienmēr izspiež jaunus ieročus un ekonomisko palīdzību Izraēlai - viņi kontrolē Amerikas ekonomiku, īpaši lielu daļu banku un apdrošināšanas nozares. Viņiem pieder visi lielākie televīzijas tīkli un lielākā daļa pazīstamu un cienījamu lielāko dienas laikrakstu, viņi ir vislabāk organizētā un ietekmīgākā "spiediena grupa" par-

lamentā, viņiem kalpo senatori un kongresmeņi, viņi ir izšķirošais mazākums prezidenta vēlēšanās, viņi ir lielākās Amerikas pilsētas Ņujorkas saimnieki, kuras mērs vienmēr ir ebrejs. Nevienā Amerikas valdībā nav ebreju ministru galvenajos amatos - no Morgenthau līdz Kisindžeram un Blumentālam. Amerikā dzīvo vairāk ebreju nekā jebkurā citā pasaules valstī, ieskaitot Izraēlu. Attiecībā uz dažām Amerikas valdībām rodas sajūta, ka īstie amerikāņi nav piemēroti valdīšanai:

Jūs atrodat tikai ebrejus un nēģerus! Bet tas, kurš nav ne viens, ne otrs, tad, iespējams, ir vietējais polis vai kas tamlīdzīgs. Amerika ir arī - un tas ir ļoti svarīgi - B'nai-Brith ložas, kas ir pasaules brīvmūrniecības mātes loža un galvenā mūrniecības mītne, ložas, kurā tiek uzņemti tikai ebreji un kas ir ietekmīgāka par oficiālo valdību, izcelsmes vieta. No B'nai-Brith ložas tiek komandēti brīvmūrnieki visā pasaulē, no šejienes pavedieni ved uz Ārlietu attiecību padomi (CFR).

CFR aiz šī nekaitīgā nosaukuma slēpjas patiesā Amerikas valdība. Tā ir vieta, kur prezidents domā, kur tiek pieņemti viņa "lēmumi". Tieši šeit ir visciešākā saikne starp Sionas gudrajiem, Amerikas ekonomiku, starptautiskajiem uzņēmumiem un - kā pasūtījumu saņēmējiem - valdības aparātu. Tieši šeit tiek runāts par nākotnes pasaules veidošanu, par "vienu pasauli" - pasaules valdību.

Savukārt CFR ietekmē tā saukto Bilderberga konferenci - slepenu masonu organizāciju, kas ietekmē Eiropas valstu politiku un kurā apvienojušies ietekmīgākie Eiropas politiķi un rūpnieki. Šie Bilderbergi tiecas uz līdzīgu lomu Eiropā kā CFR Amerikā, ar kuru viņiem ir personiskas saites. Viss šis tīkls ir pašreizējais stāvoklis, ko mēs saucam par - Zelta internacionāli, reakcijas štābu. Šeit ir tautu un nacionālo centienu pēc brīvības pretinieks. Ar CFR starpniecību pastāv arī saikne ar otru cionisma instrumentu - ar komunistisko kundzības sfēru. Diez vai kāds apgalvojums iedzīvotāju masām šķiet tik neticams, tik "traks" kā nacionālsociālistu paziņojums: "**Komunisms ir cionisma instruments!**".

1917. gada Februāra revolūcija, kas izraisīja cara krišanu, bija masonu revolūcija. Tas skaidri izriet no Kerenska, kurš bija Krievijas premjerministrs, līdz varu sagrāba boļševiki, atmiņām. Februāra revolūcija ļāva boļševiku partijai, kas bija pavisamniecīga, organizēties tā, ka apvērsumam - un tas arī bija viss, kas tas sākumā bija - bija izredzes gūt panākumus. Oktobra revolūciju finansēja divējādi:

Ar masonu aprindu starpniecību tika ieinteresēts Vācijas impērijas ģenerālštābs, kas bija saprotami ieinteresēts atvieglot Austrumu fronti ar Krievijas revolūcijas palīdzību.

Ar ebreja Trockis (viņa īstais vārds bija Bronšteins), kurš bija faktiskais revolūcijas un uzvaras pilsoņu karā organizators, starpniecību boļševiku partijas kasē ieplūda ievērojami finanšu resursi, tostarp no ebreju-amerikāņu banku nama "Warburg". Gandrīz visi vadošie boļševiki bija ebreji vai ebreju izcelsmes cilvēki,

piemēram, Ļeņins, Kaganovičs, bēdīgi slavenais čekas priekšnieks Džeriņskis un galvenokārt Trockis.

Pēdējais bija izšķirošā figūra, cionistu uzticības persona boļševiku revolūcijas vadībā. Trockis bija arī iecerētais slimā Ļeņina, "permanentās revolūcijas" varoņa, kam bija jānovada visa Eiropa boļševiku varā, pēctecis. Ne boļševiku līderu izcelsmi, ne viņu finansēšanas avotus nevar noliegt. Lai gan detaļas joprojām var šķist noslēpumainas, tomēr cionistu atbalsts marksismam nav vairāk apšaubāms nekā fakts, ka tieši ebreji bija tie, kas to attīstīja un atveda pie varas. Un vai tiešām ir labāka ideja, kā vienlaicīgi no augšas un no apakšas īstenot vienu un to pašu "vienas pasaules" jeb pasaules revolūcijas koncepciju?

Masu apžilbina šķietamās kapitālisma un komunisma konfrontācijas izrāde, un tās pat nepamana, ka abu sistēmu varas nesēji ir vieni un tie nekad nav viens otru īsti sāpinājuši, bet klusējot sadala pasauli savā starpā. Neskatoties uz visām ārējām, antikomunistiskām frāzēm, patiesībā mēs no sākuma līdz pat mūsdienām esam piedzīvojuši nepārtrauktu ASV politikas labvēlību PSRS. Šeit ir tikai daži atslēgas vārdi:

Ļeņina un Trockā finansēšana no ebreju-amerikāņu lielo banku puses; Rietumu atbalsta trūkums antikomunistiem un cara lojālistiem pilsoņu kara laikā; padomju-amerikāņu alianse karā pret Vāciju; militāri jau sakautās PSRS glābšana ar masveida un bezmaksas padomju armijas ekipējumu (nomas un aizdevuma līgums); Vācijas un Eiropas sadalīšana starp Ameriku un Padomju Savienību; atteikšanās no spiediena iespēju izmantošanas, izmantojot ASV atombumbas monopolu, un Padomju Savienības atzīšana par otro pasaules lielvalsti ilgi pirms tā par tādu patiešām kļuva no varas politikas viedokļa (dīvaina "spiegošanas lieta" Padomju Savienības vadībai izspēlēja atompētniecības noslēpumus, seko padomju atombumba, kuras ekspansija tiek pieņemta bez pretestības); nekāda Rietumu palīdzība sacelšanās procesiem Austrumu blokā - Ukrainā, Ungārijā, Austrumu zonā -; amerikāņu atbalsts padomju dekolonizācijas propagandai (tādējādi abas pasaules lielvalstis sagrauj pēdējos relatīvi neatkarīgos konkurentus - Francijas un Anglijas koloniālās impērijas); komunistu uzvaras nodrošināšana Ķīnā, pēkšņi pārtraucot militāro palīdzību Nacionālajai Ķīnai pilsoņu kara vidū; Rietumu tehnoloģiju piegāde Padomju Savienībai; Vjetnama un Angola utt., utt.

Saraksts ir bezgalīgs. Pat tiem, kas netic "sazvērestības teorijām" vēsturē, nāksies atzīt, ka tik daudz "muļķību" vairs nav normāli, vairs nav nejaušība. Katru atsevišķu punktu var izskaidrot dažādi, bet šāda attīstība vairāk nekā sešdesmit gadu garumā? Vai tas viss ir nejaušība?

Ja viss ir nejaušība, tad saskaņā ar varbūtības aprēķiniem arī lēmumiem laiku pa laikam būtu jānotiek mums par labu. Taču gadījumos, kad tā notiek, piemēram,

Ķīnas komunisma atbrīvošanā no cionistu ietekmes, Ķīnas un Krievijas konfliktā, Rietumu politika ir gandrīz izmisīga, lai to neizmantotu. Nē, ikvienam ir skaidrs, ka šeit tiek īstenoti pavisam citi plāni un idejas. Taču vidusmēra pilsonim nav saprotams, kas varētu būt kopīgs lielkapitālistiem un komunistiem, kur ir viņu kopējās intereses. Komunistiskajiem valdniekiem šķiet skaidrs, ka viņiem ir vajadzīga Rietumu tehnoloģija, ekonomiskā palīdzība, zināšanas un bagātība.

Bet ko vēlas iekšējie - tas nelielais lielkapitālistu, baņķieru, vadošo masonu un cionistu slānis - ko viņi vēlas? Viņiem ir milzīga vara pār Rietumu pasauli, multikorporācijas ir īstas lielvaras, viņi ir bezgalīgi bagāti - ko vēl šie insaideri var vēlēties, pēc kā tiekties? Viņu vara, kas balstās uz naudu un ietekmi, var palielināties tikai vienā - **absolūtā vara - pasaules kundzība!**

Šeit Sarkanais satiekas ar Zelta internacionāli - kopīgā sapnī par pilnīgu varu pār zemi. Šeit arī kapitālisms un komunisms apvienojas cionismā - dievišķā apsolvuma par pasaules kundzību izredzētajai tautai īstenošana varas politikā. Tomēr pilnīga pasaules kundzība paliek pilnīga pasaules kundzība, vismaz tiem, kas ir pie varas. Absolūtā vara nepazīst dažādas izpausmes, tā vienmēr paliek viena un tā pati, lai arī zem kādas maskas un ar kādu nosaukumu tā parādītos. Starp lielo baņķieri un ģenerālsekretāru nav nekādas atšķirības; šeit atklājas vienīgais pretinieks cilvēku un tautu attīstītajai, dabiskajai kārtībai. Ideālisma un cilvēka cieņas pretinieks! Jebkurā gadījumā būtu kļuvis skaidrs, ka cionisms nozīmē vairāk nekā tikai ebreju valsts izveidi un saglabāšanu Palestīnā.

Dr. Nahums Goldmans, kurš bieži vien ir pārsteidzoši godīgs, bet kurš arī zina, ka projudejiski noskaņoto sabiedriskās domas veidotāju mehānismi darbojas tik labi, ka viņa izteikumu risks ir zems, turpina:

"Ebreji varēja iegūt Ugandu, Madagaskaru un citas teritorijas kā savu ebreju tēvzemi, bet viņi negribēja neko citu kā tikai Palestīnu, nevis tāpēc, ka no Nāves jūras iztvaikošanas ceļā var iegūt metāllūdeni un metāla pulveri 5 triljonu dolāru vērtībā, nevis tāpēc, ka tās augsnē ir divdesmit reizes vairāk naftas nekā visās Ziemeļamerikas un Dienvidamerikas naftas krātuvēs kopā, bet tāpēc, ka Palestīna ir Eiropas, Āzijas un Āfrikas krustpunkts, tāpēc, ka Palestīna ir pasaules politiskās varas centrs, stratēģiskais centrs pasaules kundzībai." (1979. gada 6. marta papildinājums).

Mūsu pārliecībai piekrīt arī citas personības. Islāma šītu augstākais reliģiskais līderis un procionistiskā šaha uzvarētājs **Homeini** 1968. gadā savā grāmatā "Islāma pulks" rakstīja:

"... mūsu pienākums ir atklāt šīs mahinācijas un skaļi kliegt pasaulei, ka ebreji un viņu ārvalstu atbalstītāji ir savvērējušies pret islāmu, lai bruģētu ceļu ebreju kundzībai pasaulē..."

Jautājums par to, kā atrisināt ebreju problēmu, paliek atklāts. Kā mēs varam stāties pretī šai milzīgajai varai, kuras pusē, šķiet, ir visas iespējas?

Pirmkārt, ar atpazīstamu pretinieku ir vieglāk cīnīties. Tā vienmēr ir bijusi būtiska cionisma stratēģija - palikt otrajā plānā un strādāt klusi. Šim mērķim kalpo tā dēvēto "antisemītisko" rakstu un grāmatu aizliegšana, maiga nacionālo ideju apspiešana, smadzeņu skalošana. Tas vairs nav iespējams! Cilvēki beidzot pamostas un prasa, lai tos sauc par īstajiem vēstures veidotājiem.

Ebreju problēmu var atrisināt, ir jāsalauž cionistu pasaules mēra vara. Mūsu varas sagrābšanas gadījumā ebreji nekavējoties zaudētu Vācijas pilsonību un tiktu pakļauti ārvalstnieku tiesībām!

Viņiem būtu jāatbrīvo savas varas pozīcijas un jāuzvedas kā mūsu tautas viesiem. Protams, tas nav risinājums, taču, kā rāda vēsture, valsts vienpusēja rīcība būtu postoša. Sionisms tikai atkal kļiedzošos toņos runātu par ebreju vajāšanu un mēģinātu ieigrūst pasauli trešajā karā.

Vispasaules cionisma vara ir jāsalauž arī visā pasaulē. Tad būs iespējama arī dabiska, uz tautām un rasēm balstīta pasaules kārtība, bet šausmu vīzija par absolūtu, materiālistisku pasaules piespiedu valsti - nelaimīgas tautas maldīgais sapnis - nevar kļūt par realitāti. Ebreju tautai ir jābūt savai valstij, kurā viņi var dzīvot brīvi. Šai valstij jābūt dzīvotspējīgai un tajā jābūt iekļautiem visiem ebrejiem. Šī jaunā ebreju valsts nedrīkst atrasties Palestīnā. Palestīna ir un paliek arābu dzimtene! Taču pasaulē vēl ir pietiekami daudz vietas darbīgai, intelligentai tautai, kurai tad vairs nevajadzētu būt par pasaules šausminieci. Atkal sacīts:

Mūsu naids ir vērsts pret cionistu pasaules sērgu, nevis pret atsevišķiem ebrejiem. Vienmēr ir bijuši ebreji, kas nekļuva par cionisma instrumentiem, un tādi joprojām ir. Mēs vēršamies tieši pie viņiem un tiem ebrejiem, kuriem vispār nav skaidra priekšstats par viņu cionistu līderu noziegumiem:

"Kļūsti par tādu pašu cilvēku kā citi, atsakies no sava sapņa par izredzētību. Nepaaugstinieties lepni virs gojiem (pagāniem), tad jums nebūs jāsaskaras ar viņu pretestību. Novērsīsim robežu un sāksim no jauna!"

Bet, ja tas nenotiks un cionisms neatteiksies no saviem pasaules mēroga noziedzīgajiem plāniem, tad tas tiks bez žēlastības sagrauts.

Ebreju jautājuma galīgais atrisinājums:

Tas nenozīmē ebreju tautas iznīcināšanu, bet gan pilnīgu cionisma iznīcināšanu.

Šis galīgais risinājums ir svarīgākais tuvākās nākotnes uzdevums.

NS KAMPFRUF
KAMPFSPRITZE DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFRÄUORGANISATION

Heute ist es die Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Alle Nationalisten sind weniger erbarmliche Völker, und Kammernamen stehen Schiller an Schiller an Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völker. Die Bewegung ist eine starke geworden, aber die Größe des biologischen Volkstums ist heute auch viel größer als in der Vergangenheit.

Der vornehmste Gegner ist eben dabei, den Völkern – gegen alle weissen Völker! – zu bringen. Seine Mittel sind Erziehung, Überwachung und Kameradschaft.

Ob "legal" oder "illegal", ob in "Kampfbüro" oder im "Strassenkampf", ob mit Propagandamaterial bewaffnet oder auf einem Schiffsdeck! Jeder NS-Aktivist muss sich bewusst sein!

Heil Hitler!
Gerhard Lusch

TROTZ VERBOT-NICHT TOT!

NS Ziņu biļetens
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Priekšējais ziņojums
Intervija ar Molliju
Trešā daļa

NSK: Jūsu pašreizējie projekti acimredzot ir saistīti ar filozofiju un mākslu.

Lūdzu, raksturojiet savu videokli par šādu tēmu ietekmi politikā.

Mollija: Es joprojām cenšos atjaunināt fotogrāfiju, bet pārsvāri esmu koncentrējusies uz Adolfa Hitlera un cilvēces armiju (www.mourningthoscient.com/truth.htm). Šobrīd man ir 21 lappuse, un man vēl ir tik daudz darāmā. Otrā pasaules kara izpēti ir absolūta informācijas mīnu lauks. Tu meklē informāciju par vienu lietu un atrodi vēl divas lietas, kas jāpēta. TA ir tāda kā arheoloģija sajūta, kas izrādās nepareizi pagātni. Pagātni, kuru viņi nevēlējies izvērt gaismā. Mēs varam vēlēties pateikties internetam par informācijas un atbilstošiem. Ocas gaitā ir parādījusies izkārtojti retas lietas no dažādām vietām

The Fight Goes On!

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countrymen and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are mass White immigration, culture distortion, and race-mixing.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battle, whether armed with propaganda material or in a handfull of a different kind every National Socialist must do his duty!

Heil Hitler!
Gerhard Lusch

TROTZ VERBOT-NICHT TOT!

**NSDAP/AO ir pasaulē lielākais
Nacionālsociālistu propagandas piegādātājs!**

Drukāti un tiešsaistes periodiskie izdevumi daudzās valodās

Simtiem grāmatu daudzās valodās

Simtiem vietņu daudzās valodās

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!